

رویارویی غرب معاصر با جهان اسلام

دکتر ابراهیم منقی

شناسنامه پژوهشی اثر

عنوان طرح نامه: رویارویی غرب معاصر با جهان اسلام

پژوهشگده: فرهنگ و مطالعات اجتماعی - گروه علمی: غرب شناسی ، محقق: دکتر ابراهیم منقی
اوزیاب علمی: دکتر محمد رحیم عیوضی
مدت انجام تحقیق: سه سال

فهرست

۹	پیشگفتار
۱۳	مقدمه
۱۸	نوآوری پژوهش
۲۱	فصل اول: بررسی مبانی فرهنگی و هنجاری غرب معاصر
۲۲	۱. رسالت‌گرایی کشورهای جهان غرب
۲۵	۲. برتری طلبی جهان غرب
۳۰	۳. هنجارسازی جهانی
۳۱	الف. گسترش دموکراتیک گرایی غربی به سایر کشورها
۳۲	ب. حمایت از فرد گرایی
۳۳	ج. گسترش حقوق بشر
۳۸	۴. جهان گرایی در هنجارها و ادبیات غربی
۴۳	۵. دشمن‌سازی غرب در جغرافیای جهان اسلام
۴۵	الف. انقلاب به عنوان نماد تعارض علیه جهان غرب
۵۲	ب. بدینی چهان غرب نسبت به کشورهای عربی - اسلامی
۵۵	ج. مخدوش‌سازی هنجارهای اسلامی توسط جهان غرب
۶۰	د. تلاش برای رویارویی و جدال گرایی با نیروهای چالشگر جهان اسلام
۶۵	ع بازسازی بحران معنا در جهان غرب
۶۹	۷. مذهب گرایی به عنوان نماد هنجاری جهان غرب
۷۳	الف. مذهب به عنوان نماد همبستگی اجتماعی غرب
۷۵	ب. مذهب به عنوان نماد ستیزش گفتمانی با دیگری

ج. نقش گروههای راست مسیحی در ایدئولوژی‌سازی سیاست و قدرت در
۸۶ جهان غرب

۹۷	فصل دوم: استراتژی جهان غرب در برخورد با جهان اسلام.....
۱۰۰	۱. متهم‌سازی بازیگران جهان اسلام به تروریسم و خشونت‌گرایی
۱۰۳	۲. کنترل‌گرایی جهان غرب بر حوزه‌های ژئوپلیتیکی جهان اسلام.....
۱۰۷	۳. حداکثرسازی حمایت جهان غرب از اسرائیل و یهودیان.....
۱۱۲	۴. هژمونی‌گرایی منطقه‌ای و بین‌المللی جهان غرب
۱۲۱	۵. بیگانه‌ستیزی جهان غرب علیه نیروهای پیرامونی.....
۱۲۵	۶. هژمونی‌گرایی غرب و تعارض امپریالیستی با جهان اسلام.....
۱۴۶	۷. لیبرال‌سازی رهایی‌بخش جهان پیرامون
۱۴۹	۸. فعال‌سازی استراتژی اصلاح از درون
۱۵۴	۹. بازتولید ائتلاف‌های درون‌تمدنی جهان غرب
۱۵۵	۱۰. عملیات روانی علیه کشورهای جهان اسلام
۱۵۸	الف. فعال‌سازی «هالیوود» و « والت دیسنی»
۱۶۰	ب. تولید بازی‌های کامپیوتی
۱۶۲	ج. توسعه ادبیات نبرد سرنوشت‌ساز
۱۶۸	۱۱. دیپلماسی عمومی جهان غرب علیه کشورهای اسلامی
۱۸۱	۱۲. تعارض‌گرایی جهان غرب با اسلام‌گرایی
۱۹۲	۱۳. تخریب سازنده علیه واحدهای جهان اسلام
۱۹۸	۱۴. به کارگیری الگوی انقلاب‌های رنگین در خاورمیانه
۲۰۹	۱۵. عملیات پیش‌دستی کننده جهان غرب علیه کشورهای اسلامی
۲۱۶	فصل سوم: شاخص‌ها و عناصر تشکیل دهنده اسلام سیاسی
۲۲۲	۱. ابهام و نگرانی اسلام سیاسی از کارکرد جهان غرب
۲۲۷	۲. مقاومت‌گرایی اسلام سیاسی در برابر جهان غرب
۲۳۱	۳. تفاوت‌گرایی اسلام سیاسی با «دیگری»
۲۳۵	۴. مقابله با سلطه‌گرایی غرب در تفکر سیاسی اسلام معاصر
	۵. افزایش تنفر مسلمانان نسبت به قالب‌های هژمونیک جهان غرب.....

الف. علل تغیر مسلمانان از جهان غرب	۲۲۸
ب. نشانه‌های تغیر مسلمانان از جهان غرب	۲۴۰
۶. ایجاد حس خودآگاهی اسلامی به عنوان زیرساخت هویت اسلامی	۲۴۸
۷. تبیین شرایط شبه جنگ در گفتمنان اسلام سیاسی	۲۵۱
۸. بازنمایی رویکرد اصلاح طلبی در اسلام سیاسی	۲۵۹
۹. تنوع در دال‌های گفتمنانی	۲۶۹
۱۰. تمرکزگرایی در رفتار استراتژیک بازیگران اسلامی	۲۷۴
۱۱. هنگارسازی در جهان اسلام و محیط پیرامونی	۲۸۲
۱۲. نوآوری تفسیری	۲۹۲
۱۳. احیاگرایی دینی و هویتی	۲۹۴
۱۴. عدالت‌گرایی ایدئولوژیک	۲۹۷
 فصل چهارم: سازوکار و فرایند مقاومت اسلام سیاسی در برابر تهدیدات غرب	۳۰۷
۱. باز تأسیس هویتی و رفتاری اسلام‌گرایی	۳۱۱
الف. زیرساخت‌های اجتماعی - تأسیسی اسلام سیاسی در مصر	۳۱۸
ب. زیرساخت‌های اجتماعی - تأسیسی اسلام سیاسی در ترکیه	۳۲۲
ج. زیرساخت‌های اجتماعی - تأسیسی در الجزایر	۳۲۸
د. زیرساخت‌های اجتماعی - تأسیسی در ایران	۳۲۷
۲. با ثبات‌سازی ساختاری نظام‌های سیاسی در جهان اسلام	۳۵۴
۳. حل مسالمت‌آمیز اختلاف‌های منطقه‌ای و بین‌المللی	۳۶۴
الف. موازنه‌سازی درون ساختاری	۳۶۷
ب. موازنه‌سازی منطقه‌ای و بین‌المللی	۳۷۲
 جمع‌بندی و نتیجه‌گیری	۳۷۹
کتابنامه	۳۸۹
کتاب‌های فارسی	۳۸۹
کتاب‌های لاتین	۳۹۲
نمايه	۴۰۷

پیشگفتار

بایستگی تحقیق دقیق، جامع و منسجم، پیرامون زیرساخت‌های اندیشه دینی و نظامات اجتماعی مبنی بر آن و ضرورت پردازش علمی و روزآمد موضوعات فکری، به فراخور مقتضیات عصر و در خور انقلاب اسلامی، تأسیس نهادی علمی پژوهشی همچون پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی را فرض می‌نمود. به علاوه آسیب‌شناسی در حوزه فرهنگ ملی و باورهای دینی و تبیین صحیح اندیشه دینی و دفاع معقول از آن و نیز زدودن پیرایه‌های موهم و موهم از ساحت قدسی دین، ضرورت تأسیس این نهاد را دو چندان می‌ساخت.

پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی به عنوان یک مؤسسه عالی پژوهشی، بین‌المللی و غیر انتفاعی با اخذ مجوز رسمی فعالیت از شورای عالی گسترش آموزش کشور در تاریخ دهم اردیبهشت ماه سال ۱۳۷۲ رسماً آغاز به کار نموده است. هم‌اکنون این پژوهشگاه پس از یک دهه فعالیت علمی – پژوهشی مستمر و با کسب تجربیات مفید و ارزنده در این عرصه، دارای سه پژوهشکده و شانزده گروه علمی و شش مجله تخصصی و سه دانشنامه است که از محصول فعالیت این مجموعه تا این تاریخ حدود چهارصد اثر انتشار یافته است.

پژوهشکده‌ها:

یک: پژوهشکده حکمت و دین پژوهی با گروه‌های: قرآن‌پژوهی، کلام و

دین پژوهی، معرفت‌شناسی، فلسفه، عرفان و منطق فهم دین.
دو: پژوهشکده نظام‌های اسلامی با گروه‌های: سیاست، اقتصاد، فقه و حقوق، مدیریت اسلامی، اخلاق و تربیت.
سه: پژوهشکده فرهنگ و مطالعات اجتماعی با گروه‌های: مطالعات انقلاب اسلامی، تاریخ و تمدن، غرب‌شناسی، ادبیات اندیشه، فرهنگ‌پژوهی.

مجلات:

فصلنامه‌های قبات، ذهن، کتاب نقد، اقتصاد اسلامی، فقه و حقوق،
ماهنشانه زمانه

دانشنامه‌ها:

امام علی(ع)، قرآن‌شناسی، فرهنگ فاطمی(س)
کتاب حاضر حاصل تلاش مؤلف محترم می‌باشد که مراحل ارزیابی، چاپ
و انتشار آن توسط گروه غرب‌شناسی پژوهشکده فرهنگ و مطالعات اجتماعی
صورت گرفته است.

شایان ذکر است که این گروه عمدتاً با اهداف زیر فعالیت می‌کند:

۱. شناخت، ارزیابی و شناساندن زوایای مختلف اندیشه، سیاست و فرهنگ اسلامی.
۲. شناسایی راه‌های تعامل و مقاومه فرهنگی و اندیشه‌ای بین اسلام و غرب و ساخت‌شکنی و اصطیاد عناصر انسانی و عقلانی فرهنگ و تمدن غرب و نیز بهره‌گیری از تجارب و دست‌آوردهای علمی آن.
۳. شناسایی زمینه‌ها و اقتضایات مختلف صدور فرهنگ و اندیشه اسلامی به غرب.
۴. مطالعه طرق و ساز و کارهای سلطه فرهنگی غرب در جهت حفظ اصالت و هویت فکری – فرهنگی جامعه اسلامی – ایرانی.

در راستای نیل به این اهداف، موضوع اثری که پیش رو دارد حائز اهمیت و اولویت می‌باشد و بالحاظ موارد فوق نسبت به سایر آثار متشره در این حوزه یک اثر بی‌بدیل و یا حداقل کم نظیر است. به همین سبب، پیشنهاد چاپ

و نشر آن در تاریخ ۸۲/۹/۱۷ در دستور کار گروه قرار گرفته و پس از طی مراحل ارزیابی در تاریخ ۸۵/۷/۱۰ به تصویب نهایی شورای علمی گروه رسیده است. در اینجا، شایسته است از جناب آقای دکتر محمد رحیم عیوضی که عهده‌دار ارزیابی و نیز از جناب آقای دکتر ابراهیم متقدی به خاطر تألیف این اثر سپاسگزاری نماییم. از خوانندگان گرامی استدعا داریم؛ از طریق پایگاه اطلاع‌رسانی پژوهشگاه به آدرس www.iict.ir گروه را از نظرات و نقدهای خود بپرهمند نمایند.

گروه غرب‌شناسی

پژوهشکده فرهنگ و مطالعات اجتماعی

مقدمه

در هر دوران ناریختی، شکل خاصی از روابط فرهنگی، سیاسی و استراتژیک بین کشورها برقرار می‌شود. بیاری از نظریه پردازان می‌کوشند تا جلوه‌های تأثیرگذار بر رفتار گروه‌های اجتماعی، مجموعه‌های هویتی و واحداتی سیاسی را تبیین کنند. هر یک از آنان بر نشانه‌های خاصی از نیروهای تأثیرگذار تأکید دارند. در این ارتباط، تعارض تئوریک ساختارگرایان و سازه‌انگاران بیش از سایر رهیافت‌های نظری از اهمیت و مطلوبیت برای تبیین تحولات برخوردار است.

منظمه واقع گرایان ساختاری و سازه‌انگاران عمدتاً برایه علل شکل‌گیری تعارض بین بازیگران می‌باشد. در این ارتباط، می‌توان نظریات الکساندر و نت را در مورد سازه‌انگاری مورد توجه قرار داد. این نظریه‌ها می‌توانند بخشی از تحولات موجود نظام بین‌الملل را تبیین و تفسیر کند. سازه‌انگاری قبل از آن که در حوزه روابط بین‌الملل مطرح شود، به عنوان رهیافت نظری در جامعه‌شناسی معرفت و همچنین حوزه‌های علوم اجتماعی مورد استفاده قرار می‌گرفت. علل آن را باید تأکید حوزه‌های سازه‌انگاری در نشانه‌های رفتاری بازیگران دانست. سازه‌انگاران بر ساخت اجتماعی واقعیت تأکید دارند.

بر اساس چنین رهیافتی، جهان بر اساس قالب‌های تحلیلی و تئوریک از پیش ساخته شکل نمی‌گیرد. در هر دوران، جلوه‌های خاصی از رفتار ایجاد می‌شود که انعکاس نشانه‌های همکاری و تعارض می‌باشد. این امر را می‌توان

به عنوان مبنای تئوریک جدال کشورها و واحدهای سیاسی دانست که در قالب موضوعات تمدنی و فرهنگی رفتار می‌کنند. جدال غرب با اسلام گرایی در چنین قالب‌های محتواهی و هویتی شکل گرفته است. هر یک از آنان دارای نشانهای هویتی، فرهنگی و تمدنی خاصی می‌باشد.

اسلام و غرب مبتنی بر تفاوت‌های تاریخی و هویتی مورد ارزیابی واقع شوند. آنان در دوران‌های تاریخی مختلف بر اساس نیازهای اسرائیلی‌که خود به جدال مبارزت ورزیدند. جدال گرایی غرب علیه کشورهای اسلامی و قالب‌های تئوریک اسلام، ماهیت استراتژیک داشته و در این ارتباط بسیاری از تعارضات منطقه‌ای و بین‌المللی بر مبانی نشانه‌های مذهبی انجام شده است. این امر نشان می‌دهد که نشانه‌ها می‌توانند ابزار تعارض بین بازیگران مختلف باشند، و یا این که تعارض‌ها بر اساس تفاوت‌های هویتی، معنایی و نشانه‌ای متفاوت ایجاد می‌شود.

هر یک از رویکردهای یاد شده را می‌توان نمادی از تعارض دانست. اما واقعیت تعارض بین بازیگران مختلف را نمی‌توان انکار نمود. به هر میزان سیاست بین‌المللی دچار پیچیدگی گردد، طبیعی است که امکان حل تعارض‌ها با مشکلات و مخاطرات بیشتری همراه می‌باشد. بنا براین در دوران بعد از جنگ سرد سطح گسترده‌تری از جدال و تعارض بین جهان غرب و کشورهای اسلامی مشاهده می‌شود. با مرور تحولات تاریخی می‌توان به این جمع‌بندی رسید که اسلام و غرب در بسیاری دیگر از دوران‌های تاریخی در وضعیت تعارض قرار داشته‌اند، اما در هیچ دورانی منازعات به میزان شرایط موجود پیچیده نبوده است. پیچیدگی منازعات، زمینه لازم را برای ایجاد حلوه‌های متنوعی از تهدید و جدال به وجود آورده است.

در دوران موجود دیدگاه‌های فلسفی، قالب‌های ارزشی و همچنین روابط اجتماعی متنوع و سازمان یافته‌ای از سوی جهان غرب و جهان اسلام مشاهده می‌شود. در این روند، مذهب نقش ویژه و مؤثری در روابط کشورها ایفا می‌کند. احیاگری مذهبی در سطوح مختلف ظاهر شده است. از یک سو

می‌توان جلوه‌هایی از بازنمود هنگارهای مذهبی را در بین گروه‌های اجتماعی مورد ملاحظه قرار داد. شواهد نشان می‌دهد که بسیاری از جوامع از دهه ۱۹۸۰ به بعد در روند مذهب‌گرایی قرار گرفته‌اند. این امر زمینه‌های لازم برای بازیابی هویت و مشروعت آنان را فراهم آورده است. از سوی دیگر شاهد جلوه‌هایی از مذهب‌گرایی در بین نخبگان سیاسی می‌باشیم.

آهورهای سنتی رفتار سیاسی و قدرت بر این امر تأکید داشتند که نخبگان سیاسی نباید در روند زمامداری درگیر هنگارهای مذهبی شوند. به طور مثال ماقکیاول در کتاب *شهریار به این موضوع اشاره می‌کند* که مذهب صرفاً برای گروه‌های اجتماعی دارای مطلوبیت است. در حالی که نخبگان و رهبران سیاسی باید تظاهر به رفتار مذهبی نمایند. واقعیت‌های دوران موجود نشان می‌دهد که بسیاری از رهبران سیاسی در کشورهای مختلف دارای رویکرد و نشانه‌های رفتار مذهبی و دینی می‌باشند. این امر تحت تأثیر موج‌های هویت‌گرایی جدید است.

در سومین سطح می‌توان نشانه‌هایی از مذهب‌گرایی را در حوزه‌های سیاستگذاری کشورها مورد ملاحظه قرار داد. این روند طی دو دهه گذشته، نه تنها با وقته رویه رو نشده، بلکه نشانه‌هایی از افزایش مذهب‌گرایی در تمامی سطوح یاد شده به وجود آمده است. این امر را می‌توان زمانی برای افزایش تضادهای فرهنگی، هویتی و ایدئولوژیک جهان غرب با اسلام دانست. در این ارتباط ماقکیم روشنویس تأکید دارد:

مدتها پیش از آن که جهان اسلام به عنوان یک مشکل واقعی مطلع نظر قرار گیرد، می‌جیhet غرب آن را به عنوان یک اسباب مراحمت و مدیر در درس تلقی کرده است.^۱

عبارت یاد شده نشان می‌دهد که روشنویسن تلاش دارد تا زمینه‌های تاریخی تعارض اسلام و غرب را مورد بررسی قرار دهد. او که از اسلام‌شناسان دانشگاه پاریس می‌باشد، مطالعات گسترده‌ای در ارتباط با قالب‌های ادراکی و

1. Maxim Rodinson. *Europe and the Mystique of Islam*, (London: IB Tauris, 1987), P. 39.

هويتي اسلام و کشورهای مسلمان به انجام رسانده است. به اعتقاد وي نشانه‌های تعارض در بستر تاریخ وجود داشته و بر اساس ضرورت‌های استراتژیک مورد باز تولید قرار می‌گیرد. به این ترتیب شکل جدیدی از منازعه بازیابی می‌شود. نگرتو، روتسون بیانگر آن است که اسلام به عنوان نمادی از مقاومت در برابر جهان غرب قرار دارد. این بغر غر دوران‌های مختلف تاریخی وجود داشته، اما از دهه ۱۹۸۰ به بعد به گونه قابل توجهی رشد کرده است. چنین روشنی نشان می‌دهد که تضاد غرب با جهان اسلام صرفاً بر اساس مؤلفه‌های اجتماعی، فرایندهای تاریخی و نشانه‌ها شکل نگرفته، بلکه فراتر از آن دارای قالب‌های فلسفی است که قابلیت تعمیم تعارض در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی و امنیتی دارا می‌باشد.

هم اکنون جهان غرب احساس می‌کند قوی‌ترین تمدن‌ها را دارا می‌باشد، از قابلیت‌های مؤثر ابزاری برخوردار است و به این ترتیب قادر خواهد بود تا اراده خود را بر سایر محیط‌های اجتماعی و ساخت‌های قدرت تحمیل نماید. این امر تضاد گسترهای بین اسلام‌گرایان و مجموعه‌های هژمونیک‌گرا در جهان غرب ایجاد نموده و معادله موازن قوارا بین بازیگران بین‌المللی تحت تأثیر قرار می‌دهد؛ زیرا چنین معادله‌ای بر رفاقت بازیگران برای حداکثرسازی منافع و قدرت مبتنی می‌باشد. شواهد موجود نشان می‌دهد که تضادهای غرب و جهان اسلام فراتر از مؤلفه‌های اقتصادی است. هم اکنون تعارض‌ها ماهیت هويتي داشته و به این ترتیب منافع اقتصادی و استراتژیک غرب در چنین قالبی تعریف می‌شود. این امر زمینه‌های لازم برای تبدیل اسلام‌گرایان به دشمن را فراهم آورده است.

در دوران بعد از جنگ سرد، جهان غرب به این جمع‌بندی رسید که طیف گسترده‌ای از دشمنان جدید فراروی آنان قرار دارند که اصلی‌ترین آنان را اسلام‌گرایان تشکیل می‌دهند. به این ترتیب شکل جدیدی از نظام دو قطبی طراحی شده است. به اعتقاد هائینگتون ایجاد الگوی دو جهانی در تاریخ غرب زیشه دارد. در ملت‌ها همواره این وسوسه وجود دارد که کشورها و گروه‌های

اجتماعی و تمدن‌ها را به دو گروه تقسیم کند. بر اساس چنین تقسیم‌بندی، واژه‌هایی همانند «خودی»،^۱ «غیرخودی»،^۲ تمدن‌ما، بربراها، تروریست‌ها و واژه‌های مشابه به کار گرفته می‌شود. هر یک از واژه‌های یاد شده می‌تواند تضاد موجود بین کشورها را افزایش دهد.

با توجه به مؤلفه‌های یاد شده، دو نگرش در مورد ویژگی‌های عمومی سیاست بین‌الملل در دوران فعلی وجود دارد. برخی اعتقاد دارند رفتارهای سیاسی و استراتژیک بر اساس شکل‌بندی قدرت قرار دارد و منافع، محور اصلی رفتار بازیگران حواهد بود. بنابراین هر کشوری مبادرت به انجام کنش‌هایی می‌نماید که منجر به حداکثرسازی منافع و مطلوبیت‌های استراتژیک گردد. رنالیست‌ها بر چنین شاخص‌هایی تأکید دارند. حتی رنالیست‌های ساختاری نیز منافع را با مؤلفه‌های همانند ساختار نظام بین‌الملل پیوند می‌دهند. گروه دیگری که شامل پژوهش‌گران فرهنگ‌محور می‌باشند، بر نشانه‌هایی از هویت و انسجام گردن تأکید دارند آنان در تلاشند تا شکل خاصی از روابط را بین بازیگران ایجاد کنند که بر قالب‌های هویتی و اعتقادی مبنی باشد. بر اساس چنین شاخص‌هایی، تمدن غربی در وضعیت تعارضی با اسلام گرایان قرار می‌گیرد.

نظریه پردازانی که بر نشانه‌ها و قالب‌های هویتی تأکید دارند، شکل خاصی از تعارض را مطرح کرده‌اند که بر جدال‌های بنیادین غرب و اسلام استوار می‌باشد. از جمله این نظریه‌پردازان می‌توان به آلبرت همران اشاره کرد. به زعم نامبرده، جهان غرب نه تنها با اسلام گرایان در تعارض است، بلکه آنان حتی نسبت به اسلام و بنیان‌های اعتقادی مسلمانان نیز خصوصیت می‌روزنند. در چنین شرایطی جدال گرایی ماهیت گسترده و فراگیرتری پیدا می‌کند. زیرا بنیان اصلی انتقاد و جدال جهان غرب با اسلام به موضوعات ایدئولوژیک و زیرساخت اعتقادی آنان مربوط می‌شود. بدینین تقابل گرایان در جهان غرب

1. Self

2. Others

نسبت به اسلام‌گرایی و اسلام به گونه‌ای است که به اعتقاد حورانی باور اکثریت مسیحیان این بود که اسلام یک دین ساختگی است. الله خدا نیست. [حضرت] محمد(ص) پامبر نیست و کسانی مردم را به اسلام دعوت کرده‌ند که شخصیت و انگیزه‌های آن‌ها با شمشیر تبلیغ می‌شد.¹

باور اکثریت تقابل‌گرایان غربی نسبت به قاعده‌های اعتقادی و بنیان‌های درونی اسلام کرایان تردید داشته و می‌کوشند تا از آنان به عنوان نمادهای نصوبت در نظام بین‌الملل یاد کنند. این روند در دوران جنگ سرد ماهیت کاملاً متفاوتی داشت. از سال ۱۹۴۵ به بعد که نظام بین‌الملل دارای ساختار دو قطبی بود، بخش عده‌ای از تعارض جهان غرب علیه اتحاد جماهیر شوروی و کمونیسم سازماندهی گردید. در شرایطی که نظام کمونیستی کارکرد تقابلی خود را با جهان غرب و امریکا از دست داده است، غربی‌ها نلاش دارند تا جلوه‌ای از ستیزش و رویارویی را با دشمنان حديث سازماندهی نمایند. در عصری که فرعکس‌یاران آن را پایان تاریخ می‌نامند و بر پیروزی لیبرال دموکراسی غربی تأکید دارد، طبیعی است که جدال‌گرایی غرب با جهان اسلام به گونه قابل توجهی افزایش خواهد یافت. در این ارتباط، جدال‌ها می‌توانند ماهیت ایدئولوژیک، ژنوپولیتیک، ژنوکالچرال و استراتژیک داشته باشد.

طی سال‌های بعد از جنگ سرد شاهد «تصادف بحران» بین حوزه‌های ژنوپولیتیکی و ژنوکالچر جهان اسلام و دنیای غرب بوده‌اند. این روند بخش قابل توجهی از سیاست بین‌الملل را ایجاد کرده است. از آنجایی که هر دوران تاریخی بر مبنای شکل خاصی از تعارض قرار دارد، از این رو جدال غرب در دوران موجود فراروی اسلام‌گرایی قرار گرفته است.

ناآوری پژوهش

تا کنون رهیافت‌های تبیین کننده روابط جهان غرب با دنیای اسلام بر اساس قالب‌ها و «شخص‌های فلسفی» ارائه می‌شده. بسیاری از ادبیات سیاسی موجود

1. Albert Hourani, *Islam in European Thought* (New York: Cambridge University Press 1991) pp 7-8.

که تبیین کننده روابط غرب و جهان اسلام می‌باشد، بر اساس «استراتژی کلان» تنظیم گردیده‌اند. چنین رهیافت‌هایی منجر به ظهور نشانه‌هایی از تعمیم مایل فرهنگی به موضوعات ایدئولوژیک و استراتژیک شده است.

در این پژوهش «نشانه‌های رفتاری» کشورهای جهان غرب و واحدهای سیاسی خاورمیانه مورد توجه قرار گرفته و نظریه پردازی‌های مختلف درباره تعارض، سنتیزش، مقابله و یا اشکال دیگری از جهت‌گیری سیاسی و استراتژیک کشورها بر اساس نشانه‌های رفتاری مورد بررسی قرار می‌گیرد. به طور کلی، ادراکات در جهت‌گیری و کشن سیاسی به عنوان زیربنای رفتاری کشورها تلقی می‌شود. زمانی که طیف گسترده‌ای از ایستارها و تصورات ذهنی با واقعیت‌های عینی ترکیب شوند، شکل خاصی از ادراکات سیاسی و ایدئولوژیک به وجود می‌آورند. بنابراین، پژوهش موجود با روش استقراری انجام گرفته و نشانه‌های تعارض یا همکاری به عنوان گروه شاهد محسوب می‌شود. تاریخ سیاسی و فرایندهای رفتاری کشورها در نظام بین‌الملل می‌توانند تعیین کننده الگوهای جدال یا همکاری تلقی گردند.

آنچه در مطالعات تاریخی و فرایندهای سیاسی در روابط کشورهای جهان غرب و دنیای اسلام مشاهده می‌شود، بیانگر جلوه‌های او «تعارض نهفته» و آشکار بین دو حوزه تمدنی، سیاسی و فرهنگی متفاوت می‌باشد. روند یاد شده در دوران بعد از جنگ سرد از شرایط مبتنی بر جدال بهفته به «تعارض آشکار» و «روپارویی هویتی» تبدیل شده است.

تعارض نهفته بر اساس روندهای کنش‌گری فعال گردیده و به منازعه خصومت‌آمیزی تبدیل می‌شود. در دوران موجود نیروهای تمدنی و فرهنگی جهان اسلام از جایگاه «سوژگی کنش‌گر» برخوردار گردیده و در نتیجه پر اثر از قالب‌های رفتار تاریخی- تمدنی و «متنسی»^۱ ایفای نقش می‌کنند. چنین نشانه‌هایی در پژوهش موجود مورد بررسی و تحلیل قرار می‌گیرند.